

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: O GUD! hvad est du meer end skiøn,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "O GUD! hvad est du meer end skiøn,", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del.* - 1951, 1951-56, s. 199. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid102653/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

DEN ANDEN DEEL,
TROENS GRUND.
FØRSTE PART.

1. Om Guds Væsen og Egenskaber.

Nr. 71.

Mel. Af Høgheden opfundet er.

O GUD! hvad est du meer end skøn,
O du GUD Fader, og GUDs Søn,
Og Hellig Aund tillige.
Hvor deylig er din thrones pragt,
Hvor veldig er dit scepters magt,
Hvor evig er dit rige,
Hvor god
Dit slot,
Hvor retfærdig,
Hellig, værdig,
Fuld af maaede
Findes din regierings maaede!

2. At du est hellig, høy og stor,
Den vide himmel, brede jord
Og dybe hav betegne,
Det alt er kun en draabe vand,
Ju neppe som et sole-gran
Udi din haand at regne,
Og du
Dog nu
Her i tiden
Mig, en liden
Askeholig,
Søger, elsker, favner trølig.

Nr. 71. EJL-S. 1, 3: evig] evigt EJL. 1, 12: regierings] Regierungs E.

Troens grund] grundlaget for troen.

Nr. 71. Original. 1, 1: hvad] hvor. — 2, 4-5: Es. 40, 15. — 2, 5: sole-gran] støvgran, som man ser det i sollyset.

3. Men er det ey en skændig ting,
Den største part saa blind omkring
I denne verden vanker?

Man seer din skabning daglig paa,
Dog seer man, som man ikke saae,
Og gaser i andre tanker.
Hld, vand,
Luft, sand,
Soel og stierne,
Hver en kierne,
Hver en draabe
HErrens herlighed udraabe.

4. I ordet kand jeg see dig ind
Udi dit lierte-milde sind
Og store naades rige,
Jeg seer en hundiges kierlighed,
Jo meer jeg seer, jo mindre veed
Jeg, hvad jeg meer skal sige.
Ach min
GUd, din
Overmaade
Store naade
Er saa megen,
At du derved est min egen.

5. Du est min egen, soide GUd,
Hvor vilde jeg det ranbe ud,
Om jeg kun havde evne,
Dog er del sukker i min mund,
Og hieriens fryd i sielens grund,
Naar jeg dig kun kand nævne,
Hvad vil
Der til
Os da flyde
Lyst at nyde,

8, 5: Ml. 18, 18. — 5, 7-12. Meningen er: hvor vil der tilflyde os lyst til at nyde (synet), når vi engang skal se dig fuldtud! — 5, 7: *hoved* hver.

Naar vi skulde
Eengang see dig ret til fulde!
6. Jeg seer dig, o! jeg seer dig ret,
Jeg smager dig, og bliver næst,
I troen jeg dig eyer,
Dog alt det, som jeg om dig veed,
Imod den kundskabs herlighed
Saa got som intel veyer,
Som hist
Jeg vist
Skal fornemme,
Naar jeg liemme
Og til stede
Hos min GUd kand staac med glæde.

139

7. Da skal jeg ret for alvor see
Din Guddoms ære i de tre
Livsaligste personer.
Hvor vil jeg, ja hvor vil jeg see,
Naar dine øyne ad mig lee,
Og naar din haand mig kroner.
O! hvor
Du jord
Ad mig stinker,
Naar jeg blinker
Med mit øye
Op mod HErrrens himles høye.

8. Op! op! min siel fra denne jord
Til GUd, som hist i lyset boer,
Hvor alle engler vringle,
Hvor alle helgens synge-fryd

6.1: o! jeg seer! og jeg seer! Et 2. 7. 4: hvor vil jeg, ja hvor vil jeg see! hvor vil jeg da, hvor vil jeg see! Et 8. 4: synge-fryd! Sange Frygd E.

5, 11: *skulde* = skulle; *o!* skal. — 6, 7: som; går tilbage på den kundskabs *herlig hed* i 1. 8. — 7, 6: 2. Tim. 4, 8; Joh. Ab. 2, 10, hvor de ældre oversættelser havde *krone*; i stedet for *krans*; Brorson ved for øvrigt godt, at ordet betyder *krans*, se nr. 68, 1, 5. — 7, 9: *ad mig stinker* er mig modbrydelig. — 7, 10-12: Ved at se op mod himlets herlighed blinker han ned ejet, som når man ser mod solen. — 8, 4-6: Joh. Ab. 14, 2-3.

Slaær an som stærke tordens lyd
I alle himles himle,
Hvor hver
I ser
Kaster kronen
Hen for thronen,
Og tilhaabe
Hellig mod hverandre raabe.

9. O! hvem der dog var engle-klæd,
Og kunde gijre sejksab med
De blide Seraphiner,
Som frydens gyldne harper slaac,
Og op i alle toner gaae
Med himmel-syngende-miner.
Nu plat
God nat
Hermed siges
Verdens riges
Myre-tue,
Jeg vil op, min GUD at skue.

Nr. 72.

Men Christus kom selv til Jordens stod.

O dyre siel! opmuntre dig,
Med andagt at betragte,
Hvor GUD har aabenbaert sig,
Hvor høyt man ham skal agte,
At hand i frydens paradiis

8,5: *slaær*] *slaer* E. 8,11; *tilhaabe*] *tilhobe* J-t. 9,4; *harter*] *harge* J-t. 9,9;
syngende-miner] *E*.

Nr. 72. *E* 117.

8,5: *slæver* *ari*] om at begynde harpespiller, Joh. Ab. 14,2-3, jfr. nr. 107,11,2; 268,
1,3,7, — 8,7-10; Job. Ab. 4,10, — 8,12; Es. 6,3; Joh. Ab. 4,8, — 9,3; Es. 6,2, —
9,6; *himmel-syngende-miner*] binomisk udtryk under sangen — 9,7; *plat*] fuldstændig, — 9,11; jfr. nr. 57,2,3.

Nr. 72. Oversættelse: O meiste soel!, erhebe dich, D. Denicke? J. Geserius?, Schr.,

s. 293. En salme om Guds egenskaber.